

"קרייסלר ים - 106 - M"

20 במילי הביאו עתוני הערב ידיעה קצרה בנו השלשון: "הלילה אחר חצות נמצא ברחוב בוטרוס שביפו אדם פצוע, מכונית נידדת של המשי טרה, שעברה במקום, נתקלה באדם שקרא לעזרתה. האיש סיפר כי כמה שעות לפני כן נשדדה ממנו מכוניתו על ידי כמה אנשים, שהציגו את עצמם כתיירים. הוא הוכה ונקשר בחבלים ונעזב במקום בלתי ידוע לו עד אשר לבסוף הצליח להשתחרר מכליו ול- הגיע למקום שבו נמצא".

ידיעה זו, שהופיעה בעתונים הכ- ריעה — כפי שנסייבירי זאת להלן — גורלה של המכונית שנשדדה, והחקירה נסיימיה כאשר בלשי משטרת תל-אביב עצרו, כעבור יומיים, את כל החשודים בפשע וכן הצליחו לגלות את המכונית השודדה.

במשך כמה ימים ידעו הריפורטרים, כי במרכז פרשה סתומה זאת עומדת אשה, אך חוקרי המשטרה סירבו לגלות את שמה ועוד פרטים נוספים. ורק ביום הרביעי לאחר המעשה נודע בציבור כי רוני הולמס, זמרת פופולארית בקרב חיילי מח"ל, ובעלה דויד הולמס, נעצרו כחשודים בביצוע השוד. ברשר הם נמצאו דרכונים מצוידים בהיחרי יציאה ואף כרטיסי נסיעה באניה, שעמ- דה להפליג מגמל חיפה למחרת היום.

תיירים נוסעים לגלי

ביום שקדם לשוד, בשעות הבוקר, עמד דויד בנימיני, בן 34, מירושלים, נהג העובד בשרות "עית" בקו ירו- שלים — ת"א, לצאת לדרכו עם נוס- עים בנימיני נוהג במכונית "קרייסלר" מפוארת (ים 106). וזה סיפורו: עודנו מחכה לכמה מהנוסעים בטרם תצא מכוניתו לדרכה, כאשר אשה צעירה ויפה ניגשה אליו ופתחה בשיחה בשפה האנגלית. בהציגה את עצמה כתיירת מאמריקה, אמרה כי היא זקוקה למכור נית למשך שלשה ימים בשביל אדם חשוב אחר, אף הוא, תייר, בנימיני

הסכים להצעה, והם קבעו את המחר 16 לירות ליום. אמנם התיירת עמדה על המחיר וביקשה בכל תוקף להוריד ממנו, אך לבסוף הסכימה, והשנים קבעו להיפגש למחרת בבוקר.

המצית בסימטא השוכה

למחרת בבוקר, לדברי בנימיני, הח- לה האשה הצעירה לסייר בתל אביב, רמת-גן, בני ברק וכו'. ה"בוס" שלה צריך היה להצטרף רק לפנות ערב. הסבירה, ואלו בינתיים היו לה הרבה דברים לסדר פה ושם. לפנות ערב ניג- שה הנוסעת ליפו, ומאחר שה"בוס" איחר לבוא, הציעה לנהג שיסעד אתה ארוחת ערב במסעדת "גן רוהה" שבר- חוב המלך ג'ורג'.

בשעה עשר, לאחר שסעדו את לבם ביקשה האשה שהנהג יסייע אותה לכונ- הנמל. במקום מסוים ביקשה שיעצור, היא יצאה מהמכונית והחלה ללכת לאר- רך סמטא השוכה. לפתע נעצרה בחש- כה וקראה לבנימיני כי אבד לה משהו. בנימיני קרב אליה והדליק את מציתו: כדי להאיר את המקום. אותו רגע עמדה הנוסעת שלו מתכופפת וכאילו מחפשת משהו על הארץ. אך העלה הנהג אש- ממציתו, בו ברגע הלם מישהו על ראשו.

בנימיני, אדם חסון ובעל שרירים זקוקים, לא איבד את שווי המשקל והחל להתאבק עם מתקיפו, אך מיד הרגיש, כי הוא נלחם נגד ארבע ידיים. שני המתקיפים הלמו כמה פעמים נו- ספות על ראשו והתגברו עליו. בנימיני, שהכרתו כבר היתה מעורפלת, חש כי האנשים סוחבים אותו על פני מר- רגות חשוכות. כעבור רגעים מספר מצא את עצמו בחדר הרוס למחצה. האנשים קשרו את ידיו ורגליו וסתמו את פיו. כאן תשאר במשך שלשה ימים ולא יקרה לך מאומה", אמרו לו ועזבו את המקום.

עברו דקות מספר והנהג יכול היה לשמוע רשרוש של אדם העומד בחוץ: היה ברור, כי הועמדה שמירה. אולם

כעבור מחצית השעה לא נשמע עוד דבר. בנימיני החל זוחל לעבר הדלת והאזין בדממה. לא נשמע עוד כל רשרוש, סימן כי האדם הסתלק מהמ- קום. אחר מאמצים רבים הצליח להשי- תחור מהכבלים ולהתחמק מהמקום. וכך הגיע פצוע לרחוב בוטרוס, מקום שם מצאה אותו המשטרה.

"אדם שביגוד באשתו"

עוד אותו לילה נשלח ממחוז ת"א תיאור המונית לכל תחנות המשטרה בארץ. לאחר שהמותקף מסר פרטים על ההרפתקה היה ברור כי כל הסיפור עם התייר וחברתו לא היה אלא מעשה תרמית שמטרתו — שוד המכונית, הש- ויה כמה אלפי לירות.

במהרה הצליח החוקר הראשי למצוא חוליה חשובה, והיא אשר הוליכה לגילוי כל השרשרת. היה זה סוג הפצעים שנגרמו לנהג המותקף. כשם שמיון הפצע חשוב לרופא מנקודת ראותו הרפואית, כן חשוב הוא מאד לחוקר. סוג הפצע, כיצד נגרם, על ידי איזה מכשיר, באיזה כוה, מאיזה גובה, וכמובן באילו נסיבות — כל אלה אומרים לחוקר הרבה מאד. והנה במקרה הנידון הוביל הדבר לחיג מסוים בין פושעי יפו.

בחוגים אלה הצליחו הבלשים להווי דע כי יומיים לפני המישה היפיץ אדם בשם הולמס וחיפש אחר אדם בריא שיבצע עבודה שחירה תמורת תשלום של כמה מאות לירות. ה"גיוב" — להרכיב באדם אחד, "אשר בוגד באשתו ויש צורך ללמד אותו", תוך כדי המשא ומתן איין האיש, כי הוא זקוק למישהו בעל שרירים, מאחר מכאן הוליכו העקבות אל אותו איש ש"הבוגד" עצמו הוא בדור חסון למדי. כאן הוליכו העקבות אל אותו איש בשם הולמס ואשתו בת העשרים. בני- תיים נמצאה המכונית כשהיא עוזבת באחד הרחובות הצדדיים בחיפה. כפי שמסתבר, התנהל כבר משא ומתן כדי למכור את המכונית ומיד אחר כך ביקשו לעלות על סיפון אניה ולהפליג

לחוץ לארץ. ואולם פרסום הידיעה בו ביום בעתונים קלקל את כל התכנית, מכיון שבידיעה נמסר תיאור המכונית. מכאן, שכל המבצע שתוכנן בנוסח פריז או ניו-יורק, נכשל, משום שאותו אדם שצריך היה לשמור על הקרבן במשך יומיים (עד אשר תמכר המכונית והוגו יפליג מן הארץ) לא קיים את הבטחתי והסתלק מהמקום מיד.

"ח'שובים שנתברו"

ערעור נדיר ואף "מסתורי" במקצת. הוגש על ידי עו"ד א. לויצקי, המכונה בפי רבים "גדול הסניגורים במדינה" על פסק הדין נגד רבקה גפן (שנה וחצי מאסר וחמשת אלפים לירות קנס), שעור- דנה עומדת בדין על שבע אשמות נוספות מתוך הפרשה העצובה בבית- חולי הרוח "תירפא".

רבקה גפן נאשמת בגרימת מוות ל- שמונה חולי רוח של המוסד, השייך לה (והוא מוזכרם לפי שעה), וזכוכר הודתה באשמה על אחד התיקים, הוא התיק שעליו הוצא פסק הדין, ואולם לאחר שכב' השופט מסק קנת, היושב כדן יחידי, הרשיע את הנאשמת ודן אותה לשנה וחצי מאסר וקנס, כבשל שהדיון יתרחב ויעסיק עדים רבים (בשל ההודאה). הוגש ערעור ע"י סניגורה של רבקה גפן מתוך נימוקים מעניינים למדי. בין השאר נאמר בערעור כי רבקה גפן "הודתה בטעות. על יסוד מסיבות ש- האמינה בהן והן נתברו".

מה היו תקוותיה של האשה, הנאשמת על ידי התביעה הכללית בגרימת מוות לאנשים בסעות? ומדוע נתברו? בינתיים, בתוקף פסק הדין הנפרד על אחד התיקים, נשלחה רבקה גפן לבית- הסוהר ביפו, מקום שם בילתה מספ- ימי- ויצאה לחופשו, לאחר שכב' השופט קנת הסכים לשחררה בערבות של 12 אלף לירות. (לא אחת שאלנו את עצמנו מהו המודוס שלפיו נוהגים כיום השופ- טים במדינתנו לקבוע את שעור סכום הערבות בימים של "21" והגבלות גרו- עות מזו? ...)

ג ב ר ת ג פ נ ש ו נ א ת פ ר ס ו מ ת

תצלום שנפצצונו זה צולם לפני שנה בין בתני ביה"ח לחוליי יוח של הגב' גפן — שימו לב שהבחורה רובצת בחצר בין הנכרים, ושהמטורף הרובין משמאל (מוגדל למטה) כפות.

בראותם את צלמנו מסתירים הגב' גפן (מסומנת בחץ) ובעדה את פניהם במטפחות — אך הצלם מצליח בכל זאת להנציח את הפנים (משמאל).